

Overschie Schaakt

februari 2002

Afzender :

**Schaakgenootschap Overschie
p/a Hoekersingel 48,
3028 XM Rotterdam**

M. Degeling
Joliotplaats 388
3069 TL Rotterdam

Jaargang 7 nummer 6

Overschie Schaak

SCHAAKGENOOTSCHAP OVERSCHIE

algemene informatie

verenigingsavond	: elke vrijdag van 20.00 tot 24.00 uur, jeugd vanaf 18.45 uur
verenigingslokaal	: Rodenburgstraat 59, 3043 TT Rotterdam telefoon 010 - 4156189
postadres	: Hoekersingel 48, 3028 XM Rotterdam
postgirorekening	: 693389 t.n.v. penningmeester S.G. Overschie, Rotterdam
bankrekening	: 25.46.81.018 t.n.v. Schaakgenootschap Overschie
contributie	: Senioren € 60,- per jaar Junioren € 40,- per jaar Aspiranten € 30,- per jaar Huisgenoten en dubbelleden 5% korting
<u>Website SGO</u>	: http://users.bart.nl/~ochtman/sgo/index.htm
redactie clubblad	: Arnout van Kempen, Gordelweg 226-g, 3039 GB Rotterdam e-mail adres hwvankempen@planet.nl , telefoon : 010 - 4623688

bestuur

voorzitter	: W. Teunisse	v. Adrichemweg 430 3042 BV Rotterdam	06-41323586
vice-voorzitter	: A. van Kempen	Gordelweg 226-g 3039 GB Rotterdam	010-4623688 hwvankempen@planet.nl
secretaris	: J. Koenen	Hoekersingel 48 3028 XM Rotterdam	010-2621893 jkoenen@freeler.nl
penningmeester	: P. Kleinjan	Buitenbassinweg 829 3063 TN Rotterdam	010-4520025 pim.klein@net.hcc.nl
wedstrijdleader	: E. Brandenburg	Bergselaan 61 3037 BB Rotterdam	010-4667733 jgmb@euronet.nl
jeugdleader	: J. v/d Meer	Burg. Baumannlaan 41a 3043 AC Rotterdam	06-50946899 hupavs@hotmail.com
commissaris van materiaal	: H. Doornheim	Beeningerstraat 8c 3042 TH Rotterdam	010-4155379 jld@worldonline.nl

blz.	inhoud	auteur
....1	algemene informatie	
....2	inhoud	
....3	verslagen rondes 4 + 5 1 ^e team	R. Degeling
....8	verslagen rondes 3 + 4 2 ^e team	A. van Kempen
..10	Adjust	W. Hajenius
..17	Het beest in de schaker	M. van Nieuwstadt
..18	schaakpuzzel	(NRC)
..19	website SG Overschie	H. Ochtman
..20	agenda	
..21	inhoud komende nummer	
..22	ledenlijst	
..23	e-mail lijst leden	

EXTERNE COMPETITIE

Overschie-1, Ronde-4.

Uit tegen Philidor Leiden 1. De eerste dag met echt glad wegdek, nou ja, hier en daar dan. En het unieke feit dat Overschie **invallers** moest zoeken voor de **invallers**. Altijd maar weer invallers. Maurits had dringend behoefte aan vakantie in een zonniger en warmer Thailand; Willem had van zijn arts het dringende advies gekregen rust te nemen en Albert kon niet om die verjaardag in het Zeeuwse heen.

Vrijdag belde Mw. Krop dat manlief met de fiets onderuit was gegaan, een pink had gebroken en derhalve niet kon aantreden. Pim bleek bereid en in staat als vervanger op te treden. Zaterdag keek ondergetekende drie kwartier lang waar die Arnoud nou toch bleef. Na overleg met Eric zeeg ik toen maar neer op die gereserveerde zetel.

U zult allen begrijpen dat ik niet genoeg van de partijen gezien heb om daarvan verslag te doen. Dus de volgende dag maar een E-mail verzonden met een oproep aan alle spelers in enkele alinea's zelf een verslag van de eigen partij te geven. Ziehier het resultaat:

Bord 1

door Robbert.

Je krijgt van mij de partij, waarvan ik het afgelopen weekend flink heb lopen balen. Voor mijn gevoel speel ik dit jaar veel beter dan vorig jaar, maar punten ho maar. Nog wat commentaar bij mijn partij:

1. d4, d5; 2. c4, c6; 3. Pc3, Pf6; 4. Pf3, e6; 5. Lg5, h6; 6. Lh4, dxc4; 7. e4, g5; 8. Lg3, Pd7; 9. 0-0, ...

theorie is 9. d5.

9. ..., b4; 10. Pa4, Pxe4; 11. Lxc4, Pxd3; 12. fxg3, Lg7; 13. Kh1. ...

Fout: de koning staat hier niet veel beter dan op g1, beter was gelijk Dd3.

13. ..., 0-0; 14. Dd3, Lb7; 15. Tae1, Da5; 16. b3, Tad8; 17. De4, La6; 18. Dxc6, ...

Pakt de pion weer terug maar dit is een treurig eindspel, beter was 18. Lxa6, Dxa6; 19. Tec1 met nog altijd druk voor de pion.

18. ..., Lxc4; 19. Dxc4, Pb6; 20. Pxb6, Dxb6; 21. Ted1, Td5; 22. Td3, Tfd8; 23. Tfd1, ...

en als wit nu nog h3 had kunnen zetten, was er niks aan de hand geweest!

23. ..., g4; 24. Pe5, Lxe5; 25. dxe5, Txd3; 26. Txd3, Txd3; 27. Dxd3, Df2;

Onnauwkeurig, beter was 27. ..., Dc7; 28. h3, gxh3; 29. gxh3, Dxe5; en de pion op g3 hangt.

28. h4, gxh3; 29. gxh3, De1+; 30. Kh2, Dxe5;

Maar nu hangt g3 niet!

31. h4 ? ...

Geeft alles weer weg, na 31. Dd2 had zwart nog heel wat moeten bewijzen: als de pion op h6 valt, hangt eeuwig schaak in de lucht.

31. ..., a5; 32. Dd2, Kg7

en zwart won geruisloos.

Bord 2

door Eric.

Op bord 2 moest ik met zwart aantreden tegen de bekende Hoogoven-reporter Piet Bakker.

Het leek een aardige oude man maar de eerste zetten van hem kwamen in een razend tempo op het bord, menig jeugdspeler zou jaloers zijn. De opening was echter een rustige gesloten Siciliaan waarin wit steeds

een minuscule voordeeltje had. Om dat voordeel te neutraliseren moest er het nodige geruild worden. Maar omdat alles in een razend tempo ging, na 90 min. spelen hadden wij al een eindspel van T, L en 4 pionnen op het bord, en er op de andere borden nog weinig van te zeggen viel (bij Cor waren er nog niet eens 10 zetten gedaan en Rinus was nog maar net begonnen) was het lastig om op het remise-aanbod in te gaan.

De stelling was echter geforceerd nog verder te vereenvoudigen tot Toren en 3 pionnen zonder vrijpionnen zodat remise eigenlijk onvermijdelijk was. Het enige voordeel was dat ik nu het teamleiderschap van Rinus kon overnemen.

Bord 3

door Henk.

Na goed uit de opening te zijn gekomen wilde ik te snel de stelling openbreken. Het enige wat gebroken werd was mijn eigen stelling, dus moest ik een tijdje verdedigen. Gelukkig ben ik gewend om terug te komen uit dit soort problemen en opeens kon ik gaan aanvallen. De tegenstander helaas ook, dat was ook logisch want door alle schermutselingen waren de pionnetjes die normaal de koningen beschermen nogal versplinterd. Deze wild-west-stelling werd snel beslist door eeuwig schaak. Een terechte remise gezien de wisselende kansen.

Bord 4

Karel kon kennelijk geen tijd vinden. Hij speelde tegen ons oud-lid Willem H. Vriend; de ouderen onder u weten het nog wel: die expert van het Tweepaardenspel in de Nahand.

Maar ja, die opening kwam helemaal niet aan de orde. Karel bracht Aljechin weer in herinnering; niet in het minst door de wijze waarop hij de partij naar zijn hand zette. Willem was ontroostbaar, hij had het sterke gevoel dat hij remise binnen bereik had maar dat lukte, ook in de analyse, maar niet; MD.

Bord 5

Ook Han heeft het druk, te druk. Hij kreeg een Fransman te bestrijden. Dat deed hij m.i. niet echt goed maar ik geef toe: Frans is en blijft een goede verdediging. Alleen de tegenstander startte zijn aanval zonder op de veerkracht en inventiviteit van Han te letten. Plotseling was het zwart die alle zeilen bij moest zetten om geen averij op te lopen (rare beeldspraak: meestal moet je de zeilen strijken om erger te voorkomen maar dat is een andere sport). Misschien had Han het ergens nog beter kunnen doen maar hij had in ieder geval een ruime plus-remise; MD.

Bord 6

Cor zat met zijn gedachten mogelijk al te veel bij zijn a.s. huwelijk. Dat zou kunnen blijken uit het feit dat hij niet heeft gereageerd en dat hij zeker na wel drie zetten van hem mompelde dat het de verkeerde was. Maar was de remiseband ooit wel overschreden? Ik denk van niet en de spelers tenslotte ook niet; MD.

Bord 7

door Pim.

Ik speelde tegen een zeer jonge tegenstander. Die jongens zijn allemaal gek op Konings-Indisch en balen behoorlijk als ik dan de afruilvariant speel. Daar hebben ze meestal nog nooit naar gekeken.

Het werd een lange partij die heel lang binnen de remisemarge bleef. De stand in de wedstrijd was inmiddels 3,5-3,5 en het gewicht van heel Overschie drukte op mijn schouders. Ik zag echter kansen en won een pion en na een loperzet waar iedereen over stond te juichen nog een, waarna velen dachten dat ik gewonnen stond.

Dat was echter (ook bij nadere analyse) optisch bedrog want mijn overgebleven loper was zwak en de pionnen raakte ik zo snel weer kwijt. Toen mijn tegenstander alle stukken kon afruilen met behoud van een gedekte vrijpion kon ik opgeven.

Bord 8

door Rinus.

4 Maart 1995. Dat was laatste keer dat ik mocht invallen in HET EERSTE van Overschie. Dat was een thuiswedstrijd tegen Eindhoven-2; ik verloor toen in 36 zetten. Nu mocht ik het opnieuw proberen alleen met 45 minuten minder bedenktijd.

Mijn tegenstander (wit) speelde een soort Slavisch in de Voorhand. Nooit van gehoord maar ik kan het moeilijk anders benoemen. Na 17 zetten en nog 22 minuten bedenktijd (tegenstander 33) heb ik, na overleg met de teamleider-voor-dat-moment Eric, maar eens tactisch remise aangeboden. De teamleider van de tegenstander vond het goed maar liet de beslissing over aan zijn speler en die mompelde iets van "nog even

proberen". Op zet 26 kon ik mijn plan, ongeveer opgevat bij zet 7, afronden en dat was best een sterke zet. Inmiddels was de resterende bedenktijd geslonken tot 5 (wit) en 4 minuten. Op dat moment informeerde ik, zonder verder overleg met Eric, of mijn tegenstander nog op winst speelde. Hij wilde weten of ik remise aanbod maar dat had ik niet gezegd en na een minuut diep gepeins besloot hij met: "Ik ga akkoord met remise." Het leek mij juist er verder geen woorden aan vuil te maken. Drijf je zoiets op de spits dan kan de WL mogelijk met sancties gaan dreigen. Achteraf jammer maar aan de andere kant mis ik de uitvlugger routine en de paniek knaagde al aan mijn zelfvertrouwen.

Philidor Leiden-1	Rating	Bord	Overschie-1	Rating	Uitslag
N. Kuyf	2225	1	R.J. Fokkink	2155	1 - 0
P.G. Bakker	2192	2	E. Brandenburg	2221	½ - ½
H.Th. van Halderen	2093	3	H. Ochtman	1986	½ - ½
W.H. Vriend	2039	4	K.N.H. Looijmans	2014	0 - 1
W.J. van Briemen	1933	5	H. Smit	1823	½ - ½
C.C. Berg	1843	6	C.W. Feelders	2009	½ - ½
P. Pouw	1917	7	P.W. Kleinjan	1814	1 - 0
F.O. Zeven	1950	8	M. Degeling	1871	½ - ½
gem.	2024		gem.	1987	4½ - 3½

Deze achtergrond betekent: speelde met wit

Overschie-1, Ronde-5

Het EUR dubbeltje, bijna een ouderwets kwartje uit de tijd dat de gulden nog gewoon een gulden was, is eindelijk bij mij gevallen. Ik dacht, in mijn onschuld, dat deze ploeg voor goud zou gaan! Voor het kampioenschap!

Alleen VAS zou lastig kunnen zijn werd er gesuggereerd maar voor de rest ...Niets bleek minder waar. Na *De Schaakmaat* had ik al beter moeten weten. Iemand had het nog wel over "ze de maat nemen" maar wij werden van het bord geveegd; daar was geen maatlat voor nodig. Vervolgens greep Philidor Leiden onze scalp maar nóg had ik het niet door.

Maurits schreef in een mailtje "Hé mannen, we gaan dadelijk toch niet degraderen uit die Mickey Mouse klasse zeg? Sterk Paul Keres 2, ... laat me nou niet lachen zeg!" en ik tuinde erin. Maar nu weet ik het (het gevallen EUR 0,10), wij gaan bewijzen dat we niet behoeven te degraderen. Toch benieuwd welke teams ze denken achter zich te kunnen houden.

Maar eerst nog even slikken tegen het niet-sterke Paul Keres 2. Met invallers uiteraard. Deze keer konden ze er niets aan doen natuurlijk. Konden zij weten dat Willem Alexander de oorspronkelijk beoogde 2 februari zou opeisen? Nee toch? Dus planden Robbert en Cor zorgvuldig hun vakantie resp. huwelijksreis. Met een gerust hart, want Henry en Han zouden hun wel even vervangen. Dat Karel plotseling moest werken was hinderlijk maar ook daarvoor hadden wij de ideale vervanger in Ronald. Ik doe een poging tot verslag, in alfabetische volgorde:

Bord 2

Albert, een tactische zet geopperd door Robbert. aan 2. Daar speelt bij P. K-2 ene W. Fokkink en die speelt met zwart altijd Caro-Kann, zodat Albert zich grondig zou kunnen voorbereiden. Dat gebeurde ook maar na 10. ..., e6 i.p.v. Dc7 en 11. Lf4 i.p.v. Ld2 waren beide spelers waarschijnlijk al geheel op zichzelf aangewezen. Zwart viel na wits lange rokade met a5 en b5 direct de damevleugel aan en Albert riposteerde

met een paardoffer om, met de koning nog op e8, het centrum te openen. Een spannend vervolg was het wel maar Albert trok helaas aan het kortste einde; 0-1.

Bord 1

Erik, onze hoogst gerate troef, zat nu ook aan het hoogste bord. Volgens Robbert zou die man normaliter snel geneigd zijn tot remise maar deze dag was blijkbaar niet "normaliter". De eerste pakweg 12 zetten van het Slavisch, de Hollandse variant, denderden het bord op. Eric volgde daarbij een partij Spassky-Petrosjan (match 1969) maar ruilde zelf de witte lopers op d3 waar Petrosjan liet slaan op g6. Petrosjan kreeg in die partij bevredigend spel maar Eric niet. Hij werd kalm maar zeker over de rand van de afgrond geduwd; 0-2.

Bord 8

Han kreeg een Siciliaans antwoord en verkoos zijn vaste voortzetting (1. e4, c5; 2. Pc3, Pc6; 3. f4). Niets mis mee maar na de normale voortzetting 3. ..., g6; 4. Pf3, Lg7 lijkt mij zijn 5. a3 een misgreep. Mijn (oude) boek geeft 5. Lc4, e6; 6. f5! Maar Han wil Lc4 spelen zonder lastig te worden gevallen door Pa5, denk ik. Han hield lang stand. Zwart greep wel het initiatief maar Han bleef binnen de remisemarge. Ondanks zijn minuspion moet zijn stelling, door de sterkere loper t.o.v. het paard houdbaar zijn geweest; 0-3.

Bord 7

Henk vormde een helder lichtpunt in deze donkere dagen. Na 9 zetten kwam ik eens langs en had Henk nog nauwelijks tijd verbruikt, zijn tegenstander des te meer. Voor het verslag vroeg ik Henk: "Welke opening is het?" en kreeg tot antwoord: "Engelse opening, Grünfeld-Indische variant of beter gezegd de Quist-variant." Nou weet ik niet of Johan/Henk ook de afwijkende zet Da4 in hun systeem hebben opgenomen maar wit zal er niet tevreden over zijn. Zijn dame belandde op h4 in een zeer moeilijk parket en Henk lust daar wel pap van al begrijp ik dan weer niet waarom hij gehakt maakte van de witte stelling; 1-3.

Bord 6

Bij Henry kwam de Meraner-variant van het Slavisch op het bord. Blijft de vraag op Henry's 13. a4 de juiste reactie op het klassieke 12. ..., a6 is? Mijn boek geeft in ieder geval 13. e4 als de principiële zet aan. Het werd een moeizame laveerpartij waarbij Henry voortdurend iets beter stond. In het laatste uur werd hij echter wat teruggedrongen en de opstelling met f3-g2-h3 oogde nou ook niet fraai.

Er kwamen lopers van ongelijke kleur op het bord maar aan elke kant was er ook een toren en de zwarte b-pion had b3 al bereikt. Tactisch ruilde Henry de torens en daarmee was het pleit waarschijnlijk definitief beslecht al had zwart nogal wat moeite dat ook in te zien; 1½-3½.

Bord 3

Wat bezielt Maurits om zo'n passieve variant te spelen? Gebrek aan tijd om meer normale varianten bij te houden? Of is het zijn liefde voor onbekende gebieden (hij was tenslotte nog maar net terug uit Thailand)? Hoe het zij, zij het maar deze variant lijkt mij niet voor herhaling haalbaar. Binnen 8 zetten had wit een pion op d6 die meer het predikaat "nagel aan een doods-kist" verdiende. Maurits werd ingesnoerd en snakte naar adem. En toen hij die lastpost op d6 had opgeruimd stond er weer zo'n kreng op b5, iets minder ver maar net zo hinderlijk. Nee, dit scheurde naar het einde; 1½-4½.

Bord 4

Nee, dan Ronald. Mijn kennis schiet te kort om de opening te benoemen. Was dit Dame-Indisch? Of een Orthodox Damegambiet met een vroeg b6? Vraag het Ronald. Beide spelers gebruikten veel, heel veel tijd. Ook hier leek het er even op dat zwart zich met een flinke tegenaanval op de relatieve zwakte c3, de basis van de falanx, ontworstelde aan de greep maar Ronald speelde zijn toren van e1 naar e3 en g3. Na zwarts Kh8 leek het gevaar bezworen maar als in zijn glorie-tijd speelde Ronald Txxg7 en begon te weven aan een matnetje. Zwart doorkruiste dit door het geven van de dame maar nadat de bekende kruitdampen waren opgetrokken had zwart nog een toren om wits dame te weerstaan en dat lukte uiteraard niet. Ronald, proficiat, een pracht van een partij; 2½-4½.

Bord 5

Ook Willem speelde een prachtige partij. Een variant van het Konings-Indisch waarbij wit, lijkt mij op de 9^e en 10^e zet twee varianten door elkaar haalde. Willem profiteerde en viel op de koningsvleugel aan, wit op de damevleugel en dat is dus niets nieuws maar Willem was sneller. Met een paardoffer brak hij de koningsvleugel open en stormde, onder dreiging met matnetten, met zijn g-pion naar g3.

Met het fraaie Lh6 lokte Willem vervolgens wits loper weg van de dekking van g1 en fraai maar gedwongen gooide hij er nog een kwaliteit tegenaan maar zag de bekroning exf4 niet en hem restte slechts een verloren pionneneindspel. Jammer, hij was er zo dicht bij; 2½-5½.

Overschie-1	Rating	Bord	Paul Keres-2	Rating	Uitslag
E. Brandenburg	2221	1	A. Both	2089	0 – 1
A.J. Segers	1857	2	W. Fokkink	(2068)	0 – 1
M.M. de Jong	2025	3	I. Coene	1961	0 – 1
R. Ruytenberg	1967	4	J.B. Abcouwer	2033	1 – 0
W.D. Hajenius	2017	5	R. Dijksterhuis	1982	0 – 1
H. Krop	1984	6	K. Vreeken	1988	½ – ½
H. Ochtman	1986	7	E. Jacobs	2033	1 – 0
H. Smit	1823	8	R. Schipper	1980	0 – 1
gem.	1985		gem.	2017	2½-5½

Deze achtergrond betekent: speelde met wit

Rinus Degeling

ronde 3

De derde ronde was de eerste thuiswedstrijd en we speelden 23 november 2001 tegen VastNed Rotterdam 5.

Dit keer 'slechts' 4 invallers. Het valt niet mee om captain te zijn maar ondanks alles blijf ik positief. In overleg met Erik had ik de ideale teamindeling gemaakt :

Bord 1 Wil de Gids, bord 2 Julio Araque, bord 3 Aad Everwijn, bord 4 Han Smit, Bord 5 Arnout van Kempen, bord 6 Jeroen v/d Meer, bord 7 Hans Doornheim en aan bord 8 Emiel v/d Woerdt.

De harde kern bestaande uit mijzelf, Han, Aad en Jeroen werden geacht de punten binnen te halen. Wil de Gids en Julio Araque waren hoog ingedeeld maar je weet maar nooit.

In het verleden heeft Julio zich reeds meerdere malen bewezen aan hoge borden. Gelukkig kwam VastNed 5 met slechts 6 man opdagen en lieten de borden 1 en 2 onbemand. Dit betekende een reglementaire overwinning voor Wil en Julio.

Beiden konden na een uur in de zaal ernaast tegen elkaar vrij gaan spelen.

De overige invallers Hans en Emiel deden goed werk en haalden solide remises binnen. Tot nog toe hebben alle invallers voor het tweede goed werk verricht.

Mede dankzij het incomplete team van VastNed 5 behaalden wij een 5 – 3 overwinning. Hiermee waren wij terecht erg blij mee.

Wil	1 (regl.)
Julio	1 (regl.)
Aad	1
Han	½
Arnout	0
Jeroen	½
Hans	½
Emiel	½

ronde 4

De vierde wedstrijd was een spannende. Ditmaal uit tegen Chess 1 te Schiedam.

Ook nu speelden we weer met invallers en Hans en Julio de verrassingen.

Beiden speelden een sterke partij en Hans wist in het verre eindspel te winnen.

Julio kwam ondanks een zeer goede en gewonnen stelling niet verder dan remise.

Voorafgaand aan de wedstrijd beleefden wij al een avontuur. Jeroen en Hans waren rechtstreeks gegaan. De rest ging met 3 auto's er naar toe. Nu wist ik precies waar we moesten zijn. Het gebied rondom het clubgebouw van Chess was inderdaad snel gevonden maar het preciese adres konden wij toch niet vinden.

Drie auto's achter elkaar maakten een lus langs de wegopbrekingen om bij Chess te kunnen komen. We waren bij het stationnetje en zeer dichtbij en toch zagen we het gebouw van Chess niet. Onderweg vroeg Hans per mobiele telefoon of we al vertrokken waren. Plots wist Daan hoe we er moesten komen. I.v.m. wegopbrekingen moesten we de stad doorrijden om vervolgens voor de 2^e maal op de rijksweg afslag te komen die we de eerste keer hadden genomen. Nu waren we nog dichterbij en we

kwamen een woonwijk binnen en reden op de aangegeven Mr. L.A. Kesperweg. Maar geen clubgebouw te bekennen. Jeroen vertelde ons nu dat we na de rijkswegafslag na de eerste keer rechts meteen weer rechts moesten afslaan. (Het gebouw lag namelijk in een sportpark...) Opnieuw reden we de stad door, voor de 3^e keer de rijkswegafslag nemend en ja hoor, daar stond Hans de poortwachter bij de Hel ons op te wachten om ons naar het clubgebouw te leiden. Ca. 30 minuten te laat waren we maar konden met slechts 15 minuten achterstand gaan beginnen. Gelukkig dat onze tegenstander sportief was. De tijdsachterstand was op de meeste borden al snel ingehaald en de standen op de borden waren voor Overschie positief te noemen. Alleen Daan liet zich van de wijs brengen door de tijdachterstand te snel te willen inhalen en deed een ondoordachte zet. Dit was de kiem voor de nederlaag die helaas voor Daan (te) snel kwam. Ik speelde een goede partij maar 'n onvoorzichtigheid kwam mij duur te staan (kwaliteitsverlies) en moest zien hoe mijn mooi opgebouwde stelling door één zet werd geruïneerd. Jeroen kreeg met een pluspion remise aangeboden maar moest van mij doorspelen omdat ik een aantal borden niet geheel vertrouwde. Zoals later bleek ten onrechte. Jeroen won overigens een goede partij en zo ook Pim en Aad. Al met al een terechte 5 – 3 overwinning.

Arnout	0
Han	½
Aad	1
Daan	0
Pim	1
Hans	1
Julio	½
Jeroen	1

Arnout

ADJUST ! oftewel "The 29th World Open": Philadelphia 2001

Willem Hajenius

Vlucht United Airlines 950 naar Washington D.C.: een standaard traject dat ik wegens mijn werk reeds vele malen uitvoerde. Toch was het deze keer anders: dit was geen *"business"*, dit was *"pleasure"*! Want na Washington wachtte mij slechts een korte vlucht naar Philadelphia, om daar aan de "World Open" mee te doen. Mijn eerste echte tornooi bij Uncle Sam. *"Wat je ver haalt, is lekker"* zei mijn moeder dan in zulke gevallen...

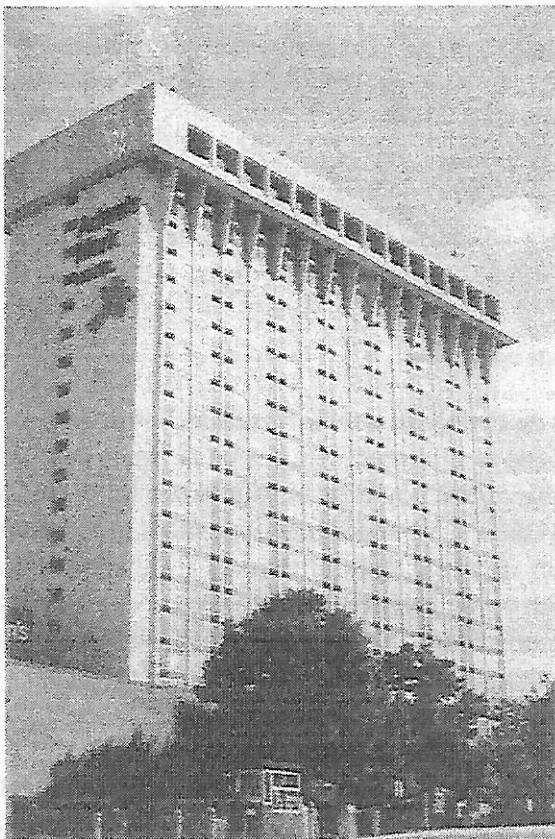
Een van de speelzalen

Een Amerikaans tornooi is iets heel anders dan de Europese versie, vandaar dit verslag: misschien maak ik u wel warm om zoiets ook eens te proberen. Het begint al bij de inschrijving: behalve de \$ 250.00 inschrijfgeld zijn buitenlanders ook nog eens verplicht om lid te worden van de almachtige United States Chess Federation (USCF). Voor die privilege moet u nog eens \$ 55.00 neertellen. Je krijgt er wel elke maand hun verzorgd tijdschrift voor. Hotelkosten: \$ 83.00 per dag (plus tax), ongeacht of er 1 of 2 personen op de kamer slapen. Vandaar die kleefbriefjes aan het bulletinbord, tijdens het tornooi, waar men vroeg: *"looking for a non-smoking room-mate"*, om zo de kosten te drukken. Toch geen aanrader, zo'n wildvreemde, vooral daar Amerikanen stevast een blaffer op zak hebben...

Interessant is de gedachte die daar leeft, nl. dat amateurs ook grof geld mogen winnen. Dat vertaalt zich door de deelnemers in verschillende groepen te laten spelen: Open, U(nder) 2200, U2000, U1800, U1600, U1400, Unrated. Een eerste prijs in een lagere groep brengt nog de lieve som van tienduizend dollar op! Dat was mijn eerste idee: om in een lagere groep feest te vieren en met een dikke duit huiswaards te keren. Echter, er schuilt een addertje onder het gras: je moet je Elo opgeven, en bij elke buitenlandse of FIDE wordt er 100 punten bijgeteld. Met mijn FIDE van 2042 zat ik nog steeds goed om in de U2200 te spelen, maar mijn Belgische van 2131 dus

mooi niet. Niet vermelden kan uitsluiting van het tornooi inhouden, werd er tevens vermeld... Er restte mij dus niet anders dan om in de Open groep mee te doen, samen bij de grootmeesters. Ook houden ze in Amerika het "sandbagging" fenomeen goed in de gaten: iemand die expres in een seizoen veel verliest, om dan met zijn nieuwe lage rating weer toe te slaan: "*reculer pour mieux sauter!*" Zulke verdachte personen worden daar aan de schandpaal genageld, en met pek en veren overgoten...

Een ander bizar fenomeen - in Europese ogen althans - is dat er meerdere tornooi-programma's bestaan. Zo kan men de 9 rondes spelen in 7 dagen, in 5 dagen, over de 2 weekends, of in slechts 3 dagen! Voor dit laatste is zelfs het tempo aangepast: de eerste dag 5 "rapid" en daarna "normaal". Alle programma's monden uit in gemeenschappelijke rondes 6-9 in het laatste weekend, en spelen voor dezelfde prijzen.

De plaats van handeling

Het kan nog gekker: stel dat je voor het 5- of 7-dagen stramien gekozen hebt, maar het gaat voorlopig niet naar wens, want je bent dik aan het verliezen. Geen nood! Middels de betaling van een "*re-entry fee*" van \$ 100.00 zetten we er een streep doorheen en mag je opnieuw beginnen - met een schone lei - aan het 3-daagse tornooi!

Maar het grootste verschil met "onze" tornooien is wel het feit dat iedereen daar zijn eigen materiaal moet meebrengen! Klok, bord en stukken. De USCF heeft daar het volgende op gevonden: een "kit" bestaande uit een oprolbord en plastic stukken, verpakt in een kunstleder tasje met hengsels. Je ziet er honderden schakers mee lopen: net allemaal Paganini's in spé met hun vioolkistje. Het betekent ook dat als het startsein wordt gegeven, er vaak eerst een discussie ontstaat over wiens bord, klok en stukken gebruikt zullen worden.

Ook viel het regelmatig voor dat beide spelers er nog niet waren, en pas na een half uurtje kwamen aandraven, dan op hun gemak de stukken opzetten, en met de volle twee uur voor 40 zetten aan hun partij begonnen. Naast mij, in de laatste ronde was er aanvankelijk slechts één speler aanwezig. Hij had wel stukken, maar geen bord. Kon dus niet tot enige actie overgaan. Groot was de hilariteit toen speler twee arriveerde: - u raad het al, ook hij had geen bord bij zich. Na een kwartier zoeken kwam hij met een heel stijf opgerold bord, zodat tijdens de